

1686.

1. Berger, Joh. Henr.: De levis notae macula.
2. Berger, Joh. Henr.: Necessitatem curatrix in
actis mulierum publice exhibet . . .
3. Brendel, Joh. Karp: Utrumfructum rei frugiferae
. . . publice . . . examini sistit.
4. Brendel, Joh. Karp: Sufficiens testamenti
quod dicitur . . . publico examini sistit.
5. Brendel, Joh. Karp: De legitimatione
per subsequens matrimonium.
6. Falcke, Nath.: Sententiam de stabilitate
imperii per conditionem conscientiarum
in rebus religionis . . . ulterioris
disquisitioni sistit.
7. ^{a) b)} Heber, Georg Mich.: De iure ignorantum
8. Leiser, Wlth.: De iure mutui
9. ^{a) b)} Lyser, Wlth.: In actione negatoria utrum
actor probare debeat, an reus? 2 Exempla.
10. ^{a) b)} Leiser, Wlth.: De contractibus, qui in scriptis
fiunt. ad l. contractus 17 l. de fide instrum.

11. Ludovicus, Joh. Georg: Dissertationis academicae, generum
subjectum legis naturae vindicare
 12. Neuvius, Jos. Carolus: De potestate principis circa
jurisdictionem et disciplinam ecclesiam Romanam.
 13. Wulffhardt, Li. Fridor: Anus homini naturaliter
pro vitulicis?
 14. Ziegler, Karpus: De privilegiis militum.
 15. Ziegler, Karpus: De rebus pro secretis
habitis
 - 16^{a. bica} = Ziegler, Karpus: De jure exigendi collectas
et elocationem filiarum illudium. 3. Impfl.
 17. Zeyra, Christianus Sam: De monasteriis prot. fi.
cium et oneribus tempore belli Turcici non
peritus exemptis
- 1687.
1. Berger, Jo. Henricus: Fontes asyctiarum
qualitatum.
 2. Bayer, Jo. Henricus: Renunciationem jurium

1687

- 3. Berger, Jo. Henricus : De jure rerum pertinentium.
- 4. Berger, Joh. Henricus : De privilegiis negotiorum
- 5. Brendel, Joh. Kaspar : Privilegium dotis in con-
cursu creditorum.
- 6. Brendel, Joh. Kaspar : Fura fidejussionis.
- 66. Graun
- 7. Heber, Georg Adm. : De jure eligendi
- 8. Kirchmaier, Georg Leop. : Latinites legalis praeter
- 8b. ~~meorum suspecta~~, . . .
Kirchmaier
- 9. Linder, Wilhelm : De prerogative jurisdictionis
- 10. Linder, Wilhelm : De crimine caesae majestatis
- 10a. Linder, Wilh. : De crimine caesae majestatis
- 10b. Linder, Wilh. : De crimine caesae majestatis
- 11. Linder, Wilh. : De crimine caesae majestatis
- 11. Roeser, Joh. Georg : Nominem ad se conservandum
ablati. . . demonstrare conatus.
- 11. Schöpflin A. Rom. Jurist. : Proportiones historico-geo-
graphicas . . . Discret etque defendit . . .
- 12. Thiele, Joh. : De usu et abusu potestatis calidit cum
herba Thee
- 13. Werschmann, Franz : Permissionem ad Turpem causam
non esse obligatoriam . . . defendit

1687

14. Wendius, Joach. Emmanuel: Nalatiim apud Veteres
solemnitatem . . . proponunt.

15^{a-6}. Eizler, Kaspar: De praedictis censiticis
Zur altus 2 Exempl.

16. Eizler, Kaspar: De pubertati proximis
conmque juribus.

17. Eizler, Kaspar: De jure successionum et
heredum.

13170.

1020

34
1686

f. 7.
EXERCITATIONE JURIDICA
IN OFFICIOSI
TESTAMENTI QUE
RELAM,

AUTORITATE

Magnifici Jctorum Ordinis

Wittenbergensis,

PRÆSIDE,

Dn. JOH. CASPARO Brendel/

Philos. & J. U. D.

publico examini sstis

JOHANNES REZNI/

Bist. Transylv.

In Auditorio Jctorum

addiem Febr.

Anno MDCLXXXVI.

WITTENBERGÆ,

Typis JOHANNIS BORCKARDI, Acad. Typ.

34.

14

EXERCITATIONE JURIDICA
IN OFFICIO
TESTAMENTI QUE
RELAM

Magnifici Doctorum Ordinis
Wittenbergensis

DR. JOH. CASPARO BRUNNEN

IOHANNES BRUNNEN

Anno MDCCLXXVI

THE JOHANNIS BRUNNEN

14

I. N. J.

Sicut multa Jus Naturale definiuit;
ita non pauca indefinita reliquit,
moribus deinceps aut Legibus ci-
uilibus formanda. Huc referi-
mus testandi facultatem. Sine
peccato omitti posse testamenti scriptio-
nem, & neminem, ne quidem in foro conscientie, ad-
strictum esse ad testamentum condendum, pa-
tet ex defectu mandati. Nullam legem, nul-
lum mandatum habemus, necessitatem nobis
testandi imponens. Liberum proinde dici-
mus, & ex genere permissorum esse, testamen-
tum scribere vel omittere. Jure olim testan-
di & libertate destituebantur Athenienses; que
tamen ipsis à Solone, non extantibus liberis, est
concessa, testis est Plut. in Vit. Solonis p. m. 90.
Occasionem hæc Solonis Leges decemviris dede-
runt, ut liberrimam ac illimitatam curvis te-
standi

standi præberent potestatem. Ita enim L. 12.
Tbb. constitutum erat: Uti quilibet super fami-
lia sua legasset, ita jus esto. Vid. L. 120. ff. de Verb.
Sign. Ista verò licentia insigniter postmodum
abusi sunt testatores, ut omnibus Satyricis ri-
dendi materiam præbuerit. Tangit hoc etiam
Ammian. Marcell. lib. 14. cap. 19. Credi non
potest, inquit, qua obsequiorum diversitate
coluntur homines sine liberis Romæ. Sed soli-
dior & curiosa Legumlatorum hic non defuit
assiduitas. Idcirco per L. Furiam, Voconiam,
Falcidiam, & postea Constitutiones Imperato-
rum limitata fuit ista testandi licentia. Compe-
tit enim Principi, vel qui ejus est loco, Imperium
eminens in bona Civium, vi cuius de illis dispo-
nere potest, in salutem Reipubl. Conf. Jctus
Magnificus & Consummatissimus Dn. V. Vilhel-
mus Lyserus, Antecessor hujus Acad. longè cele-
berrimus in Tractatu, quem inscribit: Pro Im-
perio contra Dominium eminens, Gravissima
equidem vox est Imperatoris Constantini in l. 1.
C. de SS. Eccles. Nihil esse, quod hominibus magis
debeat, quam ut supremae cuiusq; voluntatis,
post-

1020
postquam jam aliud velle non potest, liber sit
stylus, & liberum, quod iterum non redit, arbi-
trium. Limitamus tamē, modo illa libertas vin-
cula Naturæ non dissolvat, & Reipubl. noxia sit.
Nam si liber esset stylus, absq; observatione so-
lennium, tum etiam quævis formula admitteren-
da fuisset. At quis nos deinde certos reddet de
ultima hujus vel illius voluntate? Si absolutè
licitum esset, quod non redit arbitrium, tunc e-
tiam permissum parentibus, liberos suos præ-
terire in testamento, quod tamen iniquum;
cū naturalis ratio quasi lex quædam tacita
liberis parentum hereditatem addicat l. 7. ff.
de bonis damnatorum. Nec reticet hanc ini-
quitate Justinianus in Pr. J. de Inoff. Test.
Quia plerumque parentes sine causa liberos
exheredant, vel omittunt, inductum est, ut de
inofficioso testamento agere possint liberi.
Dignam ea ratione in præsentiarum materiam
ulteriori judicavimus opera, de quævela inof-
ficiosi tractantem. Sed antequam ipsi nos im-
misceamus proposito, æternum Deum venera-
mur, velit hisce nostris meditationibus ex alto

*benedicere, easque in sui Nominis gloriam &
Reipubl. emolumentum clementer dirigere.*

§. 1.

Etymologiam terminorum in Rubr. Disputationis
occurrentium, cum facilis sit, prolixè hic non morabimur.
Testamentum ex eo appellatur, quod testatio mentis sit
Pr. J. de Testam. Viderint Grammatici num recte. Alii
forte melius testamentum à testatione derivant. Inoffi-
ciosum compositam esse vocem, vel latinæ lingvæ non
ignotum tyronibus. Derivatur enim à præpositione in &
officiosus, quod est à vocabulo officium; hoc vero dicitur
ab efficiendo vel officiendo, scilicet efficiendo id, quod
unusquisque efficere debet, ut nulli officiat. Calvinus in
Lexico Jurid. p. m. 647. Cæterum vocabulum officii va-
rios habet significatus. Aliquando enim significat fun-
ctionem aliquam, sive publicum munus. Nonnunquam
Virtutem, uti patet ex inscriptione Cic. in suis Officiis.
Interdum relationem personæ ad certi operis necessariam
effectiorem. Quandoque id, quod quis facit non ex de-
bitum, sed ex libero studio gratificandi, & bene merendi;
Denique debitum, quod naturaliter cuilibet incumbit,
adeò, ut, si contra illud agat, graviter peccet. Quæ ultima
acceptio ab instituto nostro aliena non videtur. Plures
& rariores forte invenire licet apud Lexicographos.

§. 2.

Vocabulum querelæ alias accipitur pro imploratione
Magistratus, quæ fit eo in casu, quo actio introducta non
est, uti adhibetur in *l. 2. ff. De his, qui sui, vel alien. jur. sunt.*
Addatur *Calv. in Lex. Jur. fol. 783.* Sed frequentius de-
notat

1020
notat illam querelam, qua Magistratus officium imploratur, in casu, quo actio introducta est, & ita etiam dotis & donationis inofficiosa causa movetur. Hic verò sumitur querela, quatenus inofficiosi testamenti causa instituitur.

§. 3.

Inofficiosum testamentum, ut ad rem propius accedamus, non accipitur h. l. generaliter, pro eo testamento, in quo contra officium, quod præter Parentes, liberos atque fratres, cæteris cognatis aliisque de se optime merentibus debebat, illis nihil relinquendo, egit testator; sed sensu speciali, quo id tantummodo testamentum inofficiosum dicitur, ubi in liberos parentes atque fratres, turpi instituto herede, neglectum est officium, vel exheredando vel prætereundo. Qui enim in talismodi personas inofficiosus est, in semetipsum quodammodo inhumanitatem & savitiam exercere videtur. Hinc est, quòd tantum istis personis concessa sit facultas querelam coram Judicio centumvirorum intentandi. Proponebatur enim olim hæc inofficiosi querela in Judicio centumvirali, cui præerat Prætor, & inter alia etiam de hereditatibus, quacunque ex causa peterentur, cognoscebant, ut patet ex l. 13. & 15. ff. b. t. Conf. Jacob. Røvard. in Tract. pro Tribunal. cap. 20.

§. 4.

Remotâ hactenus errorum procreatrice homonymiâ, propositi jam premendâ via, & ad ipsam progrediendum est definitionem, quæ à variis variè proponitur. Nos describimus querelam, quod sit actio realis universalis, quæ qui indignè exheredati aut præteriti sunt, testamentum rescindi postulant, tanquam factum contra officium Pietatis, & si-
mul

mul hereditatem sibi ab intestato debitam vindicant. Actio discretè vocatur inofficiosi querela in *l. 12. §. ult. & leg. 15. §. 2. ff. h. t.* Quod autem realis & universalis sit, apparet ex *l. 17. ff. eod. junct. l. 1. ff. de rei vind.* Accommodatur enim huic querelæ nomen rei vindicationis, quod nota est actionis realis §. 15. *J. de Act.* Neque ratio deest, cum detur ex Jure in re, nempe hereditate, quam speciem esse Juris in re, hac vice, ex communiore Dd. sententia, supponimus. Actio universalis dicitur inofficiosi querela tam ratione objecti, *Arg. l. 62. de Reg. Jur.* quam Jure agentis *l. 10. ff. de hered. pet.*

§. 5.

Exheredati & præteriti conjunguntur in definitione proposita, ut & *Pr. J. b. t.*; Cum non solum exheredatis, sed & præteritis de inofficioso agere liceat. Illud enim ad parentes omnes, & proprie ad patrem avumque paternum, hoc vero ad matrem, avumque maternum pertinet, quippe quorum præteritio vim exheredationis habet, licet non sit ipsa exhereditatio §. *ult. J. de exheredat. liberorum.* Verba ultima definitionis: *hereditatem sibi ab intestato debitam vindicant*, hoc indicare videntur, quod querelam inofficiosi non solum rescindatur testamentum, sed petatur simul hereditas. Fallunt itaque & falluntur, qui duo hic Judicia fingunt, existimantes, querelam remedium esse ab actione separatum, eamque viam preparare petitioni hereditatis; seu, ut alii loquuntur, implorationem solum esse officii Judicis, ut rescindatur testamentum, & ita demum hereditas vindicetur. Unum hic est Judicium, unus libellus, una litis contestatio, & una sententia desideratur. Nempe Querela est ipsa actio, sive petitio hereditatis,

ditatis, per quam sic impugnatur testamentum, ut simul vindicetur hereditas, l. 8. §. 8. l. 21. §. 2. l. 27. §. 3. ff. b. t. l. 3. C. de Petit. hered. Conf. Vinnius Selectarum quest. cap. 19. quest. 1. Ungebauer Exercit. 9. quest. 1.

§. 6.

De origine querelæ inofficiosi, & quo Jure illa introducta sit, disputant Dd. mirum in modum. Infelicitè autem mihi progredi videtur Cujac. lib. 2. cap. 3. & 21. Obs. 8. qui propter inscriptionem, l. 4. ff. b. t. ex Lege Glicia querelam inofficiosi inductam esse statuit. Nam argumenta à Rubricis desumpta fallunt: Variat quoque hæc inscriptio, imò in Pand. florent. non extat. Neque subscribere possum Bacchovio ad Treutl. Vol. 1. Disput. 13. thes. 1. lit. C. Quia Prætor hereditatem nec dare, nec adimere potest Pr. J. de bonorum Poss. V. s. quos autem & c. Adimi verò hereditatem per querelam inofficiosi, patet ex l. 31. ff. de vulg. & pupill. substitut. Sed nec illud admiserim, ut constitutionibus Principum, vel alia parte Juris Civilis strictè sic dicti orta sit inofficiosi querela. Cùm hæc sententia nullæ lege probari possit. Erubescimus autem loqui sine lege. Novell. 18. cap. 5. Contrarium quoque facile probatur ex l. 8. in Pr. ff. de bonorum Poss. contra Tab.

§. 7.

Cùm itaque Jure scripto inofficiosi querela introducta non sit, sua sponte sequitur, eam moribus & Jure consuetudinario primùm invaluisse. Siquidem plures Juris Romani species non repèriuntur l. 7. ff. de Just. & Jure. Cœperunt etenim initio homines sine Jure certo veri de inofficiosi testamentis cognatorum. Quæ querela à Judicibus admittitur, cœperunt etiam testamenta rescindi.

B

Quod

Quod, cum sapius factum, abiit paulatim in consuetudinem, *Add. Valer. Maxim. lib. 7. cap. 7.* Sententiam nostram confirmat *l. 5. Pr. l. 24. ff. de querel. inoffic.* Neque quicquam officit quod in *pr. Inst. b. t.* dicatur: *Inductum est, ut de inofficioso testamento agere possint.* Non enim sequitur, querela est inducta, ergo moribus non est adscribenda. Quia id quoque inductum dicitur, quod est ex moribus & Jure consuetudinario, *l. 32. princip. ff. de legibus.* Sed quamquam hæc querela moribus introducta sit, diffitendum tamen non est, eam deinceps legibus & constitutionibus confirmatam, & ad fratres quoque extensam esse, uti constat ex *t. t. ff. & C. de inoffic. Test. Conf. Hahn. ad Wesenb. eodem tit. num. 2.*

S. 8.

Progredimur ad subjectum activum, sive eos, quibus competat inofficiosa querela. Et datur omnibus iis, quibus contra Pietatis officium injuria, non tamen quævis, sed gravior testamento illata videri possit. Huc pertinent, in linea recta descendente, liberi, cujuscunque sexus inique exheredati à patre, aut prateriti à matre §. 1. *J. de inoffic. Testam.* Liberi enim vivis quoque parentibus rerum paternarum quodammodo domini censentur §. 2. *J. de hered. qualit. & diff. & filius cum patre una eademque persona existimatur l. ult. C. de Impub. & aliis substit.* Jam quorumcunque liberi naturaliter sunt domini, illis sine summâ injuritiâ privari non possunt. Idcirco parentes illos aut futuros successores declarare, aut propter gravem demum causam exheredasse tenentur. Et quoniam Jure novo magis attenditur causa naturalis, *Auth. in Success. C. de suis & legit. liber.* nulla amplius, in hoc

1020
hoc negotio, sunitatis, aut emancipationis, habetur dif-
ferentia; sed æque emancipati, atque sui heredes, inoffi-
ciosi querelam intentare possunt. Nec etiam Jura hac-
tenus distinguunt gradus, sed sublati præcedentibus, pri-
mum gradum subintrant ultiores. Nomine enim libe-
rorum generali, cujus mentio fit in *Pr. J. b. r. § l. i. ff. cod.*
ultiores descendentes venire indubium est per *l. 220. ff.*
de Verb. sign.

§. 9.

Neque porro hic interest, num ex justis nuptiis pro-
creati sint liberi, an verò per subsequens matrimonium
legitimati. Hac enim legitimatio facit, censere matri-
monium ab initio contractum, & ita legitimati habentur
pro verè legitimis *Nov. 89. cap. 8. §. 2. J. de Nupt.* Cujus ra-
tio in favore matrimonii consistit, quod omnia vitia præ-
terita tollit, *Cap. 6. X. Qui filii sunt legitimi; & retrorahit-*
tur ad tempus nativitatis liberorum. Conf. Carpzov. part. 2.
Const. 6. def. 12. Hactenus dicta procedunt pariter in legi-
timatis per rescriptum Principis, modo facta sit legitimatio
ad pensionem patris, taliter enim legitimati legitime natis
æquiparantur. Cum hac legitimatio demum procedat,
si pater nullos legitime natos liberos habeat: nec locum
inveniat, puta ob mortem concubinæ, vel aliam causam, le-
gitimatio per subsequens matrimonium. *Add. Nov. 74. c.*
1. §. 2. Nov. 89. cap. 9. Unde si in potestate patris positum,
filium naturalem per subsequens matrimonium legitima-
re, extraordinarium quære remedium, aut legitimatio-
nis beneficio, fornicationis turpitudinem operire non de-
bet, *Gail. lib. 2. Obs. 142. num. 3.* Hac regulariter quidem
procedunt, sed posse Principem hic dispensare, & extanti-
bus

bus etiam liberis legitimis legitimationem concedere, certo sumus persuasi; dummodo pater mentionem fecerit liberorum legitime natorum. Neque his aufert jus quæsitum Princeps, sed restringit tantum; quod, quin ex plenitudine potestatis facere possit, dubitandum non est, *Gail. c. l. Add. Brunnemannus ad Auth. Præterea C. de Nat. lib.*

§. 10.

Nec solum natis, sed etiam nascituris & posthumis inofficiosi querela datur. De jure veteri id dubium non est per §. 2. *J. h. t. & l. 6. ff. eod.* Sed jure novo discrepantes *Dd.* opiniones sunt. Alii negativam amplectuntur, ea, præ reliquis, moti ratione, quod posthumi non sint subiectum habile, de quo possit ingratitude causa dici. Sed hoc non obstante affirmantium sententiæ calculum adjicimus. Ad rationem autem in contrarium oblatam respondemus: adhuc hodie perinde ut olim, exheredationem posthumorum facere, ut subsistat testamentum; siquidem manifestum esse credimus, jure novo exheredationem sine elogio, h. e. causa exheredationis non inserta, fieri posse, ut tamen nihilominus subsistat testamentum. Neque officit sententiæ nostræ *Nov. 115.* quia non novam testandi formam introducit, sed causæ allatæ, ut eo facilius probatio sit liberis, se injuste exheredatos.

§. 11.

Competit porro inofficiosi querela liberis legitimis tantum, sive adoptivis, si videlicet à persona non extranea sint adoptati, secus est, si ab extraneis facta sit adoptio. Quamvis enim ita adoptati in patris adoptantis potestatem revera transeant, ex æquitate tamen singulari fingitur eos in potestate patris naturalis permanisse. Siquidem jure antiquo

1026
tūquo non rarò eveniebat, ut ab extraneis adoptivi dissoluta per emancipationem adoptione, ad neutrius patris successione vocarentur §. 14. *J. de hered. qua ab intest. def.* Ideo æquissimum visum, post mortem patris naturalis filio ab extraneo adoptato, & iterum emancipato concedere potestatem succedendi, & querela inofficiosi, si in testamento contra officium pietatis læsus, experiendi; Queri etiam possunt de inofficioso testamento arrogati, quia transiunt in potestatem arrogantis, & jura naturalium liberorum consequuntur, *l. penult. §. ult. C. de Adopt.* In impuberibus verò speciale est, quia ex constitutione D. Pii quartam, & quidem bonorum, capere possunt, *l. 8. §. 15. ff. h. t. §. 3. J. de Adopt.*

§. 12.

Liberis incestuosus, adulterinis & aliis ex damnato coitu natis jus agendi de inofficioso testamento non competere, omni sane dubio caret, cum generaliter à successione excludantur, in d. nec liberorum naturalium nomine veniant, nec à parentibus alendi *Nov. 89. cap. 15. Auth. Ex complexu C. de incest. nupt. Add. Carpz. part. 3. Const. 14. Def. 11. num. 7.* Naturalibus quoque tantum & spuris querela inofficiosa contra patris testamentum denegatur. Spurii enim patrem habere non censentur, *l. 5. ff. de in jus voc. l. 23. ff. de statu Hom.* Naturalibus ideo non datur, quia ipsi non debetur legitima. At verò illi solum rumpere testamentum per querelam possunt, quibus legitima debetur, *l. 6. Pr. ff. & l. 6. C. de inoffic. testam.* Coeterum contra testamentum matris liberis naturalibus dari querelam inofficiosa, patet ex *l. 29. §. 1. ff. h. t.* quoad matrem enim & lineam maternam eadem est eorum cum naturalibus

bus & legitimis causa. *Arg. §. 13. 7. Ad Sctum Orfic. l. pen-
ult. C. eod.*

§. 13.

Post liberos ad hanc querelam admittuntur parentes,
nam si & ipsi exheredentur, testamentum liberorum que-
rela inofficiosi evertere possunt. Et si enim voti paterni
sit liberis parare, eosque locupletare *l. 10. §. 2. ff. de bonis liber-
torum*. Attamen non immerito ordine mortalitatis tur-
bato, parentes ratio miserationis ad liberorum bona admit-
tit, *l. 7. ff. Unde liberi l. 15. ff. b. r.* etenim dubium non
est, mentem filii, si ipsi mors eveniat & bona relinquat, esse,
ut ad illos devolvantur, à quibus sanguinem trahit, & à
quibus beneficiis maximis affectus. Appellatur hæc he-
reditas in jure nostro luctuosa, item tristis successio *l. ult.
C. de Instit. & substit. §. 2. Inst. Ad Sctum Tertull. & paren-
tes à legibus ad successionem conclamantur, ut liberorum
non gratam hereditatem relictam, sed triste lucrum sibi
lugeant acquisitum, l. ult. C. Commun. de success.*

§. 14.

Nihil autem interesse videtur, num exheredati, an
verò præteriti sint parentes; cum utrobique testamentum
subsistat, adeoque querela inofficiosi evertendum. Si qui-
dem suorum duntaxat heredum præteritio testamentum
ipso jure infirmat. *Pr. 7. de Exhered. liberorum*. At verò
parentes liberis suis sunt extranei heredes, jureque suitatis
destituuntur, *§. 3. 7. de hered. qual. & diff.* Caterum si a-
vus & nepos concurrant, nepotis conditio melior est, & i-
pso excluso, demum avus admittetur. Præterquam enim
quod in successione liberorum causa prior sit, hoc assertum
fatis probatur ex *l. 14. ff. b. r.* illud adhuc adjiciendum, pa-
rentum

1026
rentum nomine hic utriusque sexus ascendentes indistin-
cte venire, sed, ne acta agamus, quæ de liberis diximus, ap-
plicari hic possunt, propter reciprocam pietatem, quam
liberi parentibus debent, cum & aliàs jura successionis sint
reciproca *l. ult. C. de legit. hered.*

§. 15.

Denique fratribus & sororibus germanis, si scripti he-
redes sint turpes personæ, jus agendi de inofficioso testa-
mento competit §. 1. *J. b. t. l. 27. C. eod.* quanquam enim fra-
ter fratri, vel soror sorori non tantum debeat, quantum
parentes liberis, vel liberi parentibus: eo tamen ipso offi-
cium pietatis violatur, quod frater vel soror turpes perso-
nas fratribus vel sororibus, & quidem immerentibus ante-
ponit. Imò vix sanæ mentis videtur, qui hoc admittit.
Turpis autem Persona describitur in *dict. l. 27.* quæ scilicet
turpitudinis vel infamiæ vel levis notæ macula aspersa est.
Huc pertinent histriones, meretrices, lenones, & alii ejus-
dem generis homines.

§. 16.

Sed quaritur, num spurio herede instituto, fratribus aut
sororibus inofficiosi querela detur? quod affirmamus, etsi
enim juris infamia notati non sint, ab infamia tamen facti
immunes esse non censentur, quia ex vulgivaga venere &
conjunctione jure improbata nati sunt. Sententiam no-
stram non parum juvat *l. 3. §. 2. ff. de Decur.* ubi, si in digni-
tate vel Magistratu adipiscendo spurii competitorem ha-
bent legitime natum, hic illis præfertur. Dixerint for-
san dissentientes, spurios ne quidem infamia facti notari,
ex eo fundamento, quod infames non admittantur ad di-
gnitates *l. 2. C. de dignit.* à quibus tamen spurii arcentur
mini-

minimè *l. 3. §. 2. ff. de Decur.* Sed falsa res est: loquitur enim allegata lex de munere decurionatus, à quo spuris nulla conceditur immunitas; hæc enim ob privilegium datur, infamia verò nota est, nec meretur præmium *l. 12. C. dict. tit.* scilicet Decurionatus onera non levia erant, quæ pleriq; refugiebant, idcirco, aliis deficientibus, ob salutem publicam, & ne deessent, qui onera ferrent curiarum, ad decurionatum spurii admittebantur, *d. l. 3. §. 2. ff. de Decur.* Non satis proinde firmum argumentum ducitur à munere Decurionatus ad alias dignitates, ob datam diversitatis rationem.

§. 17.

Neque porro nobis adversatur, quod in *l. 6. ff. de Decur.* dicatur, spurium nihil admisisse, item quod ex fornicatione nasci, non sit ejus culpa, qui nascitur, sed illius, qui generat *Can. 4. Dist. 56.* Ex his enim, si quid infertur, illud sanè erit, quod spurii non sint aspersi infamiâ juris, quod etiam nos largimur: in hanc enim nemo, nisi factò proprio, incidit. Sed inde tamen nondum sequitur, spurios non notari infamia facti; quia hanc illis irrogat hominum gravium opinio & judicium, non, ac si quid deliquissent, sed propter defectum natalium, vel etiam in odium coitus illegitimi. Verum itaq; manet, spurium heredem institutum locum facere querelæ inofficiosi, *Conf. Carpz. p. 3. Const. 10. Def. 10.* Ubi facultatis suæ responsum adfert his verbis: *Hat euer Bruder einen letzten Willen auffgerichtet / und darinnen Martin Lüben zum Erben eurer Verlassenschaft eingesezt / euch aber nichts vermacht / sondern ganz præteritet: Da nun euren Fürgeber nach / gedachter Martin Lüben ausser der Ehe / und also aus*

1026
so aus verbotener fleischlicher Unzucht erzeiget wäre &c.
so möchte berichtet eures Bruders Testament zu Recht
nicht erhalten werden / sondern ihr wäret das selbe per
querelam inofficiosi testamenti zu fechten wol befugt/
B. N. W. Consentit facultas Juridica Helmstad. atte-
stante Habn. ad Wesenb. n. 6.

§. 18.

Hactenus dicta procedunt quando non simili turpi-
tudine cum herede instituto fratres laborant. Nam si u-
trique eadem turpitudinis macula adspergantur, non ha-
bent fratres vel sorores, quod heredi scripto objiciant, sed
tunc potior merito censetur causa possidentis. Confir-
matur hoc assertum *argum. l. 3. & 8. ff. de condict. ob turp.
caus.* Eratribus deinde & sororibus denegatur querela, si
ipsis ingratitude ex tribus causis Nov. 22. cap. 47. expressis, ab
instituto herede opponi, probarique possit. Cæterum ad
hanc querelam non solum germani, sed etiam consangvi-
nei, non autem uterini admittuntur, quod disertis verbis
continetur in *l. 27. C. b. t.* Diversitatis rationem assignat
Habn. cit. loc. scilicet quia consanguineis, & ex eodem pa-
tre natis, jura sunt communia nominis & familiae. Uteri-
nis autem & ex una matre natis non item. De ulteriori-
bus si queratur, illis querela non conceditur. Melius ita-
que facerent cognati, qui sunt ultra fratrem, si se sumptibus
inanibus non vexarent, cum obtinere spem non habeant,
l. 1. ff. b. t. Et merito quidem ad cæteros cognatos non
porrigitur querela, cum sit quodammodo odiosa, adeoque
magis restringenda, *cap. 15. de Reg. J. in 6.* Accusat enim
testatorem, tanquam furiosum & pietatis officium obli-
tum, ac proinde non quibusvis concedenda.

C

§. 19. Ex

Ex dictis colligi de facili poterit, quibus inofficiosi querela competat, sed quoniam non raro contingit, ut propter mortem obvenientem actionem de inofficioso testamento institutam prosequi non valeat actor, ideo disquirendum, num ad successores transmitti possit? & probe hic jus novum à jure antiquo distingvendum. Nam jure veteri indistincte querela, non nisi preparata ad heredes transmittitur *l. 6. §. 7. ff. h. t. l. 5. C. eod.* Jure novo interesse videtur num præteritus vel exheredatus sit suus, an vero extraneus heres. Quoad posteriorem jus antiquum in viridi est observantia, idem obtinet quoad priorem, nisi uno casu, quo etiam non preparata ad successorem transit *l. 34. C. h. t.* nimirum, si herede scripto deliberante de aduenda hereditate decesserit filius exheredatus, relicto nepote: hic enim transit ad nepotem querela, licet à defuncto intentata non sit, cum nihil imputari filio exheredato possit, quod non preparaverit, quia ante aditam hereditatem non erat, adversus quem potuisset experiri. Secus est, si post aditionem hereditatis decessisset, tunc enim cessaret ratio, & consequenter juris dispositio. Unde in hoc unico casu solum recessum est à jure veteri *leg. penult. C. eadem.*

Hucusque de subjecto agente, sequitur nunc patiens, sive contra quos detur inofficiosi querela. Potest autem contra quemlibet heredem institutum intentari. Nec refert qualis heres sit, & cujus dignitatis, etiam si Imperator heres institutus, *l. 37. §. 1. l. 8. §. 2. ff. h. t. l. 10. C. eod.* Cum enim heredes instituuntur, Imperator jus commune cum ceteris ha-

ris ha-

ris habet, ut laudabiliter rescribunt Imperatores in *l. 7. C. qui test. fac. poss.* Convenit quoque, eum, qui Leges facit, pari majestate Legibus obtemperare §. *ult. J. Quib. mod. test. infir.* Sed quid si Ecclesiam heredem instituerit testator? & idem dicendum videtur ob generalitatem textus in *dict. l. 31. §. 1. ff. b. t.* Neque enim ita favendum Ecclesiae ut obliviscamur necessariorum, huc pertinet Canon *quicumq; vult. 17. quest. 4.* *Quicumque vult, exheredato filio, heredem facere Ecclesiam, quarat alterum, qui suscipiat, non Augustinum: Imo DEO propitio neminem inveniet.* Neque porro interest an scriptus sit heres, an verò nuncupatus, num directus an fideicommissarius *l. 31. C. b. t.* Licet enim fideicommissarius subtili Jure heres non sit, effectu tamen heredis loco habetur. Sed dices: Hereditatis petitio non datur contra titulo possidentem *l. 9. ff. de hered. per.* At verò fideicommissarius cum titulo possidet. Ergò Resp. Brunnemannus ad *l. 1. C. cod.* Per querelam enervati titulum adeoque adhuc rectè intentari.

§. 21.

Materia sive objectum querelæ inofficiosi est hereditas defuncti, quæ per illam intenditur, ut rescisso testamento actori adjudicetur. Forma, quæ proponitur in eo principaliter consistit, ut dicat is, qui testamentum inofficiosum arguit, testatorem quasi non sanæ mentis fuisse, cum testamentum ordinaret, *Pr. l. b. t.* oportet autem ipsum sanæ mentis fuisse, alias dispositio ipso jure non subsisteret *l. 9. C. qui test. fac. poss.* Sub colore autem furoris, quin adhuc hodie proponi debeat querela, nullus dubito. Tum, quod illam dementiæ fictionem à Justiniano sublatam esse nunquam legatur: tum quòd causa exheredationis, licet ad-

scripta sit, falsa tamen præsumatur, nisi heres contrarium ostendat. *Conf. Bacchoy. ad Treutl. vol. 1. Disp. 13. thes. 6. lit. E.*

Nov. d. 10. §. 22.

Finem querelæ constituimus duplicem, proximum & remotum. Ille est testamenti rescissio, & ut res ad causam intestati redigatur *l. 6. §. 1. ff. h. t.* Hic verò est, ut exheredato vel præterito hereditas tanquam ab intestato debita adjudicetur, *d. l. 6. §. 21. §. 2. ff. eod.* Olim quidem querelâ inofficiosi in tantum infirmabatur testamentum, ut plane nihil ex eo deberetur *l. 8. ff. d. 1. imò legata etsi soluta poterant repeti l. 8. §. penult. l. 21. §. 1. ff. eod.* Secus est jure novo quo testamentum tantum subvertitur, quoad heredis substitutionem.

Coetera verò capita puta legata, fideicommissa, tutelæ & libertatis dationes subsistunt *Nov. 115. cap. 3. §. 4. Auth. ex causa C. de liberis præter. Conf. Schnobel. Disp. ad ff. 5. thes. 16.* & hoc ipso confirmantur, quæ supra diximus, scil. querelam inofficiosi non nudam esse implorationem officii judicis, sed illa simul vindicari hereditatem.

Add. Frantzkus ad ff. h. t. n. 4. Dissidentes urgent: si querela est petitio hereditatis aut ea competit ex testamento,

aut ab intestato, sed neutrum hic locum habere videtur. Ergò Resp. peti omninò hereditatem ab intestato, nec officit testamentum: si enim hoc inofficiosum judicatur, mortâ querelâ tunc retro nullum, neque heres, qui eo scriptus talis fuisse censeretur, & ita res redit ad causam intestati, atque omnia perinde habentur, ac si hereditas adita non fuisset *l. 21. §. 2. ff. h. t. l. 6. §. 1. ff. eod.*

Nov. d. 10. §. 22.

Nov. d. 10. §. 23.

Restat ut de contrariis sive quibus in casibus cesset inofficiosi querela, agamus: variis autem modis id accidit, potiores

tiores

tiores tantummodo adducemus. Et nullum quidem dubium est, quin ad submovendam querelam, tanquam remedium extraordinarium sufficiat remedium ordinarium §. 2. *l. b. t.* ordinarium enim quamdiu superest, extraordinarium non & subsidiarium quale est querela *arg. l. ult. C. d. tit.* regulariter cessat *Arg. l. 61. ff. de minor. l. 8. §. 15. ff. b. t.* Est insuper querela quodammodo odiosa; quia per eam testamentum evertitur, adeoque quantum fieri potest restringenda est. Sed hactenus dicta limitationem recipiunt, scilicet tum demum cessat querela remedio superstitite alio, si hoc sit ejusdem potestatis & æque plenum. Unde nobis non adversatur, quod patri detur bonorum possessio contra *tab. l. 16. §. 1. ff. b. t.* & tamen querela inofficiosi eidem competat. Hæc enim pingvior est, quia facit rescindi testamentum, *l. 15. §. ult. ff. Si quis à par. manumiss.* cum per bonorum possessionem tantum partem consequatur, *d. t. si quis à par. man.* non cogit

§. 24.

Debet porro à filio emancipato agnosci bonorum possessio *l. 6. §. ult. & l. 8. ff. b. t.* Sed illius tamen finis proximus & immediatus non est acquisitio hereditatis, cum ad hoc potius agnoscat, ut agi possit inofficiosi, adeoque à querela se non habet, ut distinctum remedium. Cœterum ista bonorum possessio in suis heredibus necessaria non est: remanet enim in his licet exheredatis signum aliquod suitatis indelebile, & ut alii loquuntur, sui heredes in actu primo non actu secundo. Hic enim exheredatione impeditur, sed se iterum exerit, quodammodo querela testamentum tanquam inofficiosam rescinditur. Sui tatem proinde non tollit exheredatio: non enim facit ut quis desinat esse in potestate & proximus gradu,

C 3

qua

quæ duo suavitatem constituunt §. 2. I. de heredit. qual.
Cessât quoque querela, si exhereditatio facta sit ex iusta
causa, quia tum cessat introductæ querelæ ratio. Et olim
certæ legationis causæ determinatæ non erant, sed ab ar-
bitrio pendebant centumvirorum, merita exhereditati ex-
pendentium, Arg. l. 7. ff. de bon. damn. verbis: *meritis de
causis*. Imò nec opus habebat jure veteri testator causam
ut exprimeret suæ exheredationis, sed illam instituto he-
redi licebat allegare. Jure Novellarum certæ à Justinia-
no definitæ sunt causæ, ob quas exhereditatio jure fieri po-
test, & in liberis admisit Imperator quatuordecim, in pa-
rentibus septem, Nov. 118. cap. 3. & 4. fratribus verò tres
Nov. 22. cap. 14. sed illas sigillarim hic recensere brevitatis
ergo non licet.

§. 26.

De eo hic acerrime inter *Dd.* agitur num secundum
Jus Novellarum ipso jure nullum sit testamentum, in quo
quis exhereditatus quidem, sed nulla tamen causa jure no-
vo expressa & adjecta. Ita quidem videtur *Bacchov. ad
Trentl. vol. 1. disp. 13. thes. 1. lit. F.* aliisque; sed placet exercitii
gratia contrarium defendere, illud enim verissimum exi-
stimo in *Nov. 115.* non agi de iis, quæ ad internam testamen-
ti solennitatem spectant, sed de causis, ob quas facta exhe-
redatio juste vel injuste facta existimetur. At injustitia
exheredationis, ut supra monui, non vitiat testamentum
ipso jure. Deinde constituit Imperator in *dict. Nov.* ut
exhereditatio fiat cum elogio, id est, nominatione causæ,
cujus elogii probationem heredi scripto injungit, secus ac
jure

1020
jure veteri, uti dictum ad §. *præced.* Jure antiquo etiam nihil intererat, quo titulo quartam exheredato reliquisset testator. Sed juxta *diſt. Nov.* præcisè institutionis titulo est relinqvenda.

§. 27.

Jure itaqve novo si testator nullam ex causis in sæpius allegata *Nov.* expressis exheredationi adjiciat, vel, si infertam heres scriptus veram esse demonstrare non valeat, vel etiam titulo institutionis legitimam non relinqvat, tunc exheredatio cum effectu non procedit, sed possunt heredes exclusi querela experiri ad rescindendum testamentum. Vult enim hoc in casu Justinianus rescindi quidem testamentum quoad institutionem, cœtera verò capitula sustineri. Hanc rescissionem privationem esse, hanc verò habitum & actus firmitatem præsupponere, quivis facile concedit. Quod enim in se nullum est, nulla indiget rescissione. Ad hæc male diceretur cœtera capitula sustineri, cum ex nullo testamento nihil debeat.

§. 28.

Neqve nobis adversatur, quod Justinianus causam ingratitudinis testamento inseri jubeat. Non enim sequitur, causâ exheredationis testamento est inferendâ, E illa non inserta, testamentum est ipso jure nullum. Hanc illationem menti Imperatoris directò contrariari, vel ex hoc clarescit, quod velit hoc in casu testamentum rescindi. Jam verò ordinare, ut testamentum sit ipso jure nullum, & constituere ut rescindatur, est idem simul velle & non velle, quod inconveniens. Dissidentes instant: Quod contra legem fit, id ipso jure nullum est: At vero testamentum in quo sine elogio seu nominatione causa facta est:

est exhereditatio, est contra legem. E. Major prob. ex l. 5. C. de Legib. Minor ex ipsa Nov. constat, ubi disertè jubet Imperator, ut cum elogio fiat exhereditatio. Resp. Ad Maj. & legem allegatam non procedere in casu quo lex actum, quem fieri prohibet, quodammodo validum esse permittit, suppeditato remedio quo rescindatur.

Sed redeundum ad contraria, unde digressi sumus, querelæ inofficiosi. Cessat autem illa porro in casu, quo à hereditate exclusus defuncti voluntatem approbaverit, puta si mortuo testatore renunciauerit hereditati. Aliter se res habet, si quis vivente testatore de non movendo querelam pactus sit, tunc enim nihil sibi præjudicat, l. 35. C. de inoff. test. Cum pacta privatorum juri communi derogare non valeant, l. 7. §. 16. ff. de pactis. Huc pertinet, si exhereditatus legatum acceptando ultimam voluntatem agnoverit, nisi fortè hoc factum sit ex officio & nomine alieno, tunc enim nomine proprio querelam intentare non prohibetur §. 4. I. b. t. Cessat deindè querela in casu speciali l. 3. C. de inoff. test. item si heres institutus fuerit exhereditati vel præteriti servus §. 3. I. Per quas pers. cuiq. acq. l. 12. Pr. ff. b. t.

§. 30.

Extingvitur quoque querela morte illius, qui per testamentum est læsus. Ad heredem enim non transit, nisi præparata fuerit à defuncto, quo de supra. Deinde, si quis querelam semel institutam iterum deseruerit, nisi ad illam relinqvendam fraude & dolo heredis fuerit inductus. Nam fraude comperta de novo querelam instituere non impeditur, l. 21. ff. b. t. Facultatem agendi etiam in testamento

1020
mento laesus amittit, tempore quinquennali elapso, nisi magna & iusta ex causa actor excusetur, l. 8. §. ult. ff. de leg. 1. §. 34. 36. §. 2. C. b. t. ¶ Istud autem tempus computatur ab adita hereditate, quia nondum facta hereditatis aditione querela non datur, cum non censeatur consummata injuria per exheredationem, quæ ante aditionem hereditatis non nocet, l. 12. §. 5. ff. de bon. libertorum. ¶ Possset enim evenire, ut scripto herede moriente vel etiam repudiante hereditatem exheredatus vel præteritus sine querela hereditatem relictam consequatur, l. 50. Pr. vs. sed cum ff. de bon. poss. cont. tab. ¶ Ne tamen heredes scripti aditionem dolose protrahant, ideo constituit Imperator in l. 36. §. ult. C. b. t. ut, si in eadem provincia degant, ultra sex menses, si verò in alia provincia, intra annale spatium, vel adeant hereditatem, vel eandem repudient, quod si non faciunt, à iudice compellantur ex officio.

§. 37.

Excluditur denique præteritus in testamento à querela, si ipsi legitima, sive tota, sive ejus pars relicta sit. Legitimæ verò nomine jure antiquo veniebat quarta pars hereditatis sive quadrans bonorum §. 3. Inst. b. t. l. 8. §. 8. ff. eod. Quod tamen à Justiniano in Nov. 18. c. 1. immutatum, & constitutum, ut si quatuor, aut pauciores sint liberi, habeant tertiam, sin autem plures, dimidiam pro virilibus deinceps portionibus inter se dividendam. Nihil autem interest, num integram legitimam, an verò ejus partem iudicio testatoris consecutus sit præteritus, utrinque à querela excluditur, l. 36. C. b. t. & posteriori casu datur actio ad supplementum, quæ à querela in eo potissimum distinguitur, quod eidem agnitione testamenti, non, sicut querela renun-

renunciatur *l. 35 §. 2. C. eod.* Deinde quod spatio quinquen-
nii elapso, non extinguatur, sed sit perpetua, est enim favo-
rabilior querela in officiosi actio ad supplementum.

Præterea relinquenda est legitima titulo institutionis,
& quidem absque ullo onere sive gravamine. Ratio prio-
ris est, quod debeat jure hereditario, posterioris verò,
quod favorabilior sit legitima. Sed probe tamen distin-
guendum inter onera hereditatis, quæ intrinsecus heredi-
tati adherent, & inter ea, quæ à testatore extrinsecus adji-
ciuntur. Non priora, sed posteriora, hoc loco intelligun-
tur, & à legitima arcentur, *l. 8. §. 9. de inoff. test.* Unde te-
stator absque onere fideicommissi, legati aut conditionis
legitimam relinquere tenetur. Nam, si quod horum ad-
positum fuerit, pro non adjecto habetur, *l. 32. C. eod.* Cœ-
terum legitima non debetur, nisi deducto ære alieno. Ita
Dicasterium Jenense Mens. Mart. Anno 1638. respondisse re-
fert *B. Richter Decis. 41. num. 67.* Verba responsi ita habent:
Das zwar die Kinder von andern Creditoren ihrer
Mutter sel. Einbringen/wosern sie in die Schulden be-
ständig nicht gewilliget/zu fodern berechtiget/sie sind da-
her den Gläubigern zum Nachtheil von väterlicher
Verlassenschaft ihre Legitimam zu fodern nicht befugt.
Plura equidem de legitima adhuc proponi possent; sed
cum hæc materia peculiarem tractationem exposcat, hæc
exercitii causa pertractasse sufficiat. Te interim, benigne
Lector, rogo, ut quæ meditatus sum in præsens, boni con-
sulas, atque erranti comiter viam monstres
melioem.

Nota ad B. L. in §. 24. lin. 8. ommissum incertâ typographi ver-
bum manent, & in §. 25. loco legationis legendum exheredationis.

1020
Quid pietas jubeat pariter natumque patremque,
Et fratres hoc jam, Fautor amande, doces.
Agnoscit meritum Patria, & Tibi præmia spondet:
Grator ego, & felix ut capias, voveo.

*Ita Politiff. atque Clariff. Dn. Klein / presentis
dissertationis Autori doctiff. Fautori &
commensali suo dilectiff. de egregiis studii
Juridici profectibus gratulari voluit*

P R Æ S E S.

Pulverulenta sequi quærentis mœnia Martis
Signa, nec in hostem brachia ferre suum,
Lotrices etiam possunt. Tu castra subintras,
Atque manum confers. Plaudite. Plaudo. Vale.

Patriæ, Tibi, suoque

M. F.

Lætitiis mundi variis pertundere pectus
Eligere & tuto gaudia blanda sibi,
Est aliquid: tamen hæc sequitur mox magna querela,
Insuper haut durant; omnia vana manent.
Tu melius sentis KLEINI dum rite querela:
Themata proponis: sedulus iste labor.
Pergito mi KLEINI sic indulgere labori
Fiet ut hinc de Te nulla querela fiet:
Præmia sed Themidos larga & præclara videbis.
Tunc eris & patriæ, gloria magna tuæ.

a. d.
JOH. CHR. Ellingshausen/
Wittebergenfis.

Ergone Bæoticum tandem pertasa Cephisum
Transylvana parat teeta subire Themis,

Dum.

Dum Heroa suum Te Klein ad pulpita poscit,
Qui consulta boni Justitiæq; ferat?
Fallor an adventu Patriam gestire sororis
Intueor, reduci que sociata preit?
Scilicet ad præscripta cupit componier equi,
Finis honestatis quam sua- cunque trahit.
Et ratio donata homini est, cum robora brutis,
Æquo libraret pondere cuiq; suum.
Sed caput est cause, quoniam inclinata ruina
Res-Patria celerem-publica anhelat opem
Te spectant hac vota, ac per Te Curia sperat,
Fato contingat candidiore frui.
Ergo age fulta tuis vigeat Respublica curis,
Non poteris Patria consuluisse magis.
Vimq; jube virtute premi, legumq; potestas
Quid valeat doctâ jus ratione proba
Æmula plagorum sperare in nomina pulchrum est.
Hoc age. Posteritas Te memorabit avum.
Sic Superi jubeant, ausus mereantur alacres,
Applaudant fatis nostraq; vota tuis.

Honoris & affectus ergo scribebat

LUCAS Seuler.

QVarenti doctâ Patriæ servire Querelâ
Tendis, spemque ponis, solatiumque refers.
Fac modo, quodque tibi nunc visa querela, medela
Digna foret Patriæ, ut digna foretque Tuis
In Tua pro tanta, descendo vota, Querela
Et voveo servet numen honore nomen.

J. O. H. Manthesch,
Corona Transylv.

F I N I S.

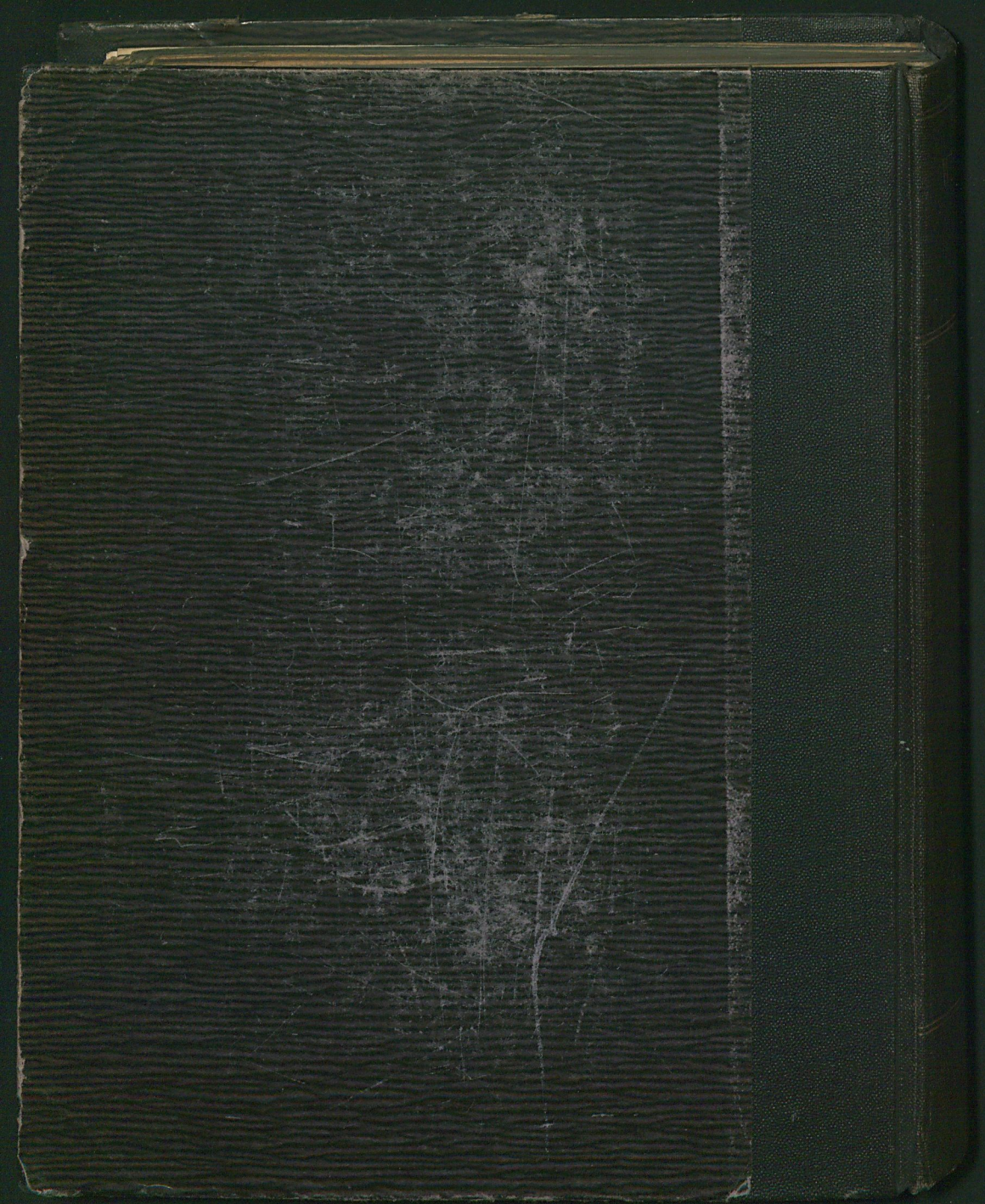

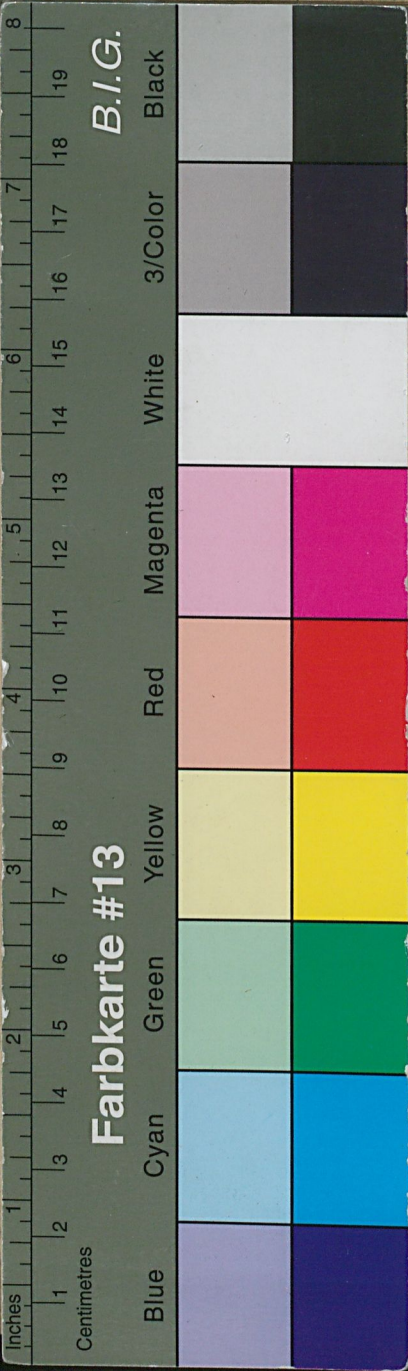

X.26159/14

V.007

34
1686 4

7.
IONE JURIDICA
EFICIOSI
ENTI QUE
LAM,
RITATE
torum Ordinis
bergensis,
SIDE,
SPARO Brendel/
& J.U.D.
examini sstir
ES R E Z N /
ransylv,
rio fCtorum
m Febr.
CLXXXVI.
NBERGÆ,
ORCKARDI, Acad. Typ.

34.

